

LIX.

Betænkning

over

Lovforslaget om Rigsretten.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg.)

Det er overdraget Undertegnede at afgive Betænkning over det Thinget forelagte Lovforslag om Rigsretten.

I Motiverne til det Lovforslag, som i Henshold til Grundlovens § 72 i Rigsdagens første Sammenkomst forelagdes Landstinget, og som med de i Landstinget vedtagne Forandringer nu foreligger Thinget, er det bemærket, at man ved at overveie, hvorledes Forsølgingsmaaden ved Rigsretten rettest ordnes, har troet, at den Rettergangsorden, som følges ved Rigets Høieste-Ret, i det Væsentlige kunde lægges til Grund, dog med de Forandringer, som ville flyde af, at Rigsretten dømmer i første og eneste Instants, hvilket kun i sjældent forekommende Tilfælde skeer ved Høiesteret, hvor Sagerne da ordentligviis behandles skriftligt. Da nemlig Grundlovens § 79 har opstillet den Hovedregel, at Offentlighed og Mundtlighed skal gennemføres ved hele Retspleien saa snart og saa vidt som muligt, har man ikke anseet det for tvivlsomt, at disse tvende Hovedgrundsætninger burde bringes til Anvendelse ved Behandlingen af de Sager, der henhøre under Rigsretten, og da nu Proceduren ved Høiesteret baade er offentlig og mundtlig, og saaledes i sig forener hine tvende

Egenskaber, vil det findes naturligt, at man saavidt muligt har sluttet sig til den Rettergangsmaade, der bruges ved Høiesteret, og som baade i sig er velordnet og uden Banstærlighed kan overføres paa Rigsretten.

Saa enigt nu Udvalget er i, at Offentlighed og Mundtlighed bør gennemføres ved Rigsretsloven, saa lidet kan det erkjende, at dette skeer, naar man lægger den nu i Høiesteret fulgte Rettergangsmaade til Grund for de nye Bestemmelser om Forsølgingsmaaden ved Rigsretten. I de Sager, hvor Høiesteret i sin Tid dømte i første og eneste Instants, var, som i Motiverne bemærket, Rettergangsmaaden ordentligviis ligesom skriftlig. Men selv hvor Rettergangsmaaden i Høiesteret er, hvad man for Grundloven kaldte, offentlig og mundtlig, saa er det umiskjendeligt, at det ikke er den Offentlighed og Mundtlighed, som Grundloven fordrer. Naar en og samme Paragraph i Grundloven bestemmer, at Offentlighed og Mundtlighed skal saa snart og saa vidt muligt gennemføres ved hele Retspleien, og at Rævninger skulle indføres i Misgjernings-sager og i Sager, der reise sig af politiske Lovovertrædelser, saa behøver det vel intet særligt Beviis, at den Offentlighed og Mundtlighed, som Grundloven fordrer, ikke er den, der findes i Christian den Femtes Lov eller i Høiesteretsinstruxen. Det er indlysende, at det, Grundloven vil, er en Forhandling, der i alle Bedkommendes Nærvarrelse foregaaer for Retten, saa at der dømmes ifølge de for den afgivne Forklaringer og fremkomne Oplysninger og ikke efter tidligere nedskrevne Udsagn. Det er nu vistnok ogsaa i Motiverne erkjendt, at, naar Rævninger hos os i en kommende Tid blive indførte, maa den Forsølgings-